

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIII. De pugna inter Christianos & Judaeos Alexandriae facta, & de Cyrilli
Episcopi adversus Praefectum Orestem simultate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

περὶ τῆς αὐτῆς ἐγλαφυρεῖς περὶ μιᾶς καὶ
σωτῆρος φέρει· ἀλλ' ἀεὶ λέγει· μὴν ὕσε-
ρον τ' ἐν νικαίᾳ τῶν ναυαλιανῶν ἐκκλησίας
ἡ πόλις καὶ ἐκκλησία, ἐν ταύτῃ καὶ ὁφισδύων
ἐν ταύτῃ.

Κεφ. ιγ'.

Ὁ δὲ ἐν ἀλεξάνδρειᾳ ἡγουμένος μάχης μετὰ τῶν ἰουδαίων καὶ
ἰουδαίων, καὶ τῶν ἑσπέρων κυρίως ἀπὸ τοῦ ὑπαρχόντος
ὁρέσων διαφοράς.

CAP. XIII.

*De pugna inter Christianos & Iudeos Alex-
andriae facta, & de Cyrilli Episcopi adver-
sus Praefectum Orestem similitate.*

ΥΠὸ τὸν αὐτὸν τέτον χρόνον, καὶ τὸ ἱε-
ρατικὸν ἐκκλησίαν τῆς ἀλεξάνδρειας ἐξελαθῆ-
ναι τὸν ἐπισκόπον κυρίως συνέβη, δι' αἰ-
τίαν τοιαύτην· ὁ ἀλεξάνδρεων δῆμος, πλεον
τῶν ἄλλων δῆμων, χαίρει ταῖς σάσεσιν· εἰ δέ
πῶς περὶ σάσεως ἐπλάθει, εἰς ἀφόρητα
καὶ ἀσέβητα κατὰ δίκην γαῖμας, ὅτι πάν-
τες τὸ ὄριον· ἐτυχεν ὅτε σάσας ἐν αὐτῷ τὸ
πῆλος πᾶσι ἐαυτὸ, ὅτι ἀναγκαίαν πᾶσι
σάσαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπιπολάζον ἀπά-
σι τὰς πόλεις κακόν, φημι δὴ τὸ σάσαν ἐν
ἐκκλησίᾳ ὁρχησάς· ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ σαββά-
του ὁρχησάμενος, πλείονας ὅχλους συνήθιζε,
τὰ ἱερὰ ἀργεῖν ἐν αὐτῇ, μὴ τῇ ἀκροά-
σει τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς θεαταῖς χολάζειν,
ἐπὶ μακροῖς τοῖς ἡμέρας μέρεσιν ἡμέρας κατέ-
στη, καὶ τὸ πᾶν πᾶσι τὸ ὑπάρχον τῆς ἀλε-
ξάνδρειας ἐν ταύτῃ καὶ ἀσπίδι, ὅθεν ἦσαν ἐ-
μῆναι οἱ ἰουδαῖοι, τοῖς ἑτέροις μέρεσι ἀνιπα-
θῆναι· καὶ αὐτὸν πολέμοιοι πάντες καὶ τοῖς χει-
μαρσίν καθέστωτες, ἐπὶ πλεον διασπῶν ὁρχη-
σάς ἐκπεπολέμων καὶ ἐαυτῶν καὶ δὴ τότε
ὅτε τῆς ἀλεξάνδρειας ἐπάρχης πολλοὺς ἐ-
κκλησίαν ποιῆσας, ἔτω ὅνομάζειν εἰώ-
σας τὰς δημοτικὰς διαλυπώσας, παρήσαν ἐ-
πὶ ἐκκλησίαν κυρίως οἱ σάσαν ἀσπίδι ἡγουμέ-
νος καὶ ἐπάρχης διαλυπώσας γυναικας
καὶ ἄλλων ἢ ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀνὴρ ὀνόματι ἱεραξ,
ὁ γαμμάτων μὴν τῶν περὶ διδάσκαλος
τῶν διαπύρας ἀκροάτης ἐπισκόπος κυρίως
καθέστω, ἐπεὶ τὸ κρέτος ἐν ταῖς διδασκα-
λίαις αὐτῷ εἶρειν ἢ σάσαν αὐτῶν· τῶν τοί-
ων τῶν ἱερακῶν τῶν ἰουδαίων ἐν τῷ
θεάτῳ θεασάμενοι, κατέβωσαν ἐνθὺς, ὡς ἐ-
δὲ ἄλλοι παρὰ τὴν τῶν θεάτῳ ἢ ἡ σάσαν
τῶν δὴ μὲν ἐμὲ ἀλλοι· ὁρέσων ὅτι καὶ περὶ τὸν
ἡμεῖς τῶν διωκῶν τῶν ἐπισκόπων,
ἐπὶ τῶν ἡμεῖς πολὺ τῆς ἐξουσίας τῶν ἐκ

Sub idem tempus Judaeorum gens ab
Episcopo Cyrillo Alexandria ejecta
est hanc ob causam. Alexandrinus po-
pulus supra quam ceteri omnes, seditio-
nibus delectatur: ac si forte anam na-
ctus fuerit, ad intoleranda facinora pro-
rumpere solet. Neque enim impetum
comprimit nisi sanguine effuso. Contigit
autem tunc temporis, ut plebs illic inter
se tumultuaretur, non ex aliqua gravi ac
necessaria occasione, sed ob malum
quod in omnibus prope civitatibus ino-
levit, studium scilicet in spectandis salt-
atoribus. Nam cum die Sabbati Pan-
tomimus quidam saltare solitus, maxi-
mam populi multitudinem congrega-
ret, eo quod Iudaei tum feriantes, non
audienda legi, sed scenicis spectaculis
vacarent, is dies populi factiones inter
se committere consueverat. Ac tamen
a Praefecto Alexandria id aliquatenus re-
pressum fuisset, nihilominus Iudaei con-
trariae factionis hominibus infensi esse
perseverarunt: & praeterquam quod per-
petui sunt hostes Christianorum, tum
Pantomimorum causa multo magis iis-
dem infesti existerunt. Itaque cum
Orestes Praefectus Alexandria, πολιτῶν
in theatro celebraret, sic autem voca-
re solent publicas dispositiones, adfue-
runt illic etiam fautores Cyrilli, ut quid
a Praefecto dispositum esset cognosce-
rent. Inter hos quidam fuit nomine
Hierax, humilioris literaturae magi-
ster: qui Cyrilli ferventissimus erat au-
ditor: & in ejus concionibus plausus
excitare solitus. Hunc igitur Hieracem
in theatro conspicatus Judaeorum popu-
lus, contestim exclamavit, non aliam
ob causam eum in theatrum venisse,
quam ut populum ad seditionem concita-
ret. Oresti vero jam pridem invisa erat
Episcoporum dominatio, tum quod
Episcopi de potestate eorum, qui ad

X x iij

regendas Provincias ab Imperatore missi
erant plurimum decernerent, tum quod
Cyrillus actus suos explorare vellet. Cor-
reptum igitur Hieracem, publice in
theatro tormentis subiecit. Quo cogni-
to Cyrillus Judæorum Primates ad se ac-
cessit, malumque eis minatur, nisi adver-
sus Christianos tumultuari desinant. At
plebs Judæorum compertis ejusmodi
minis, majore adhuc pertinacia exarsit,
multasque in perniciem Christianorum
fraudes machinati sunt. Quorum præ-
cipuam, & quæ in causa fuit ut Judæi
Alexandriæ pellerentur, hoc loco com-
memorabo. Signo inter se dato ut
unusquisque ipsorum annulum ex cor-
tiee furculi palmei gestaret, nocturnâ
pugnâ Christianos aggredi statuunt.
Quadam igitur nocte viros ad id com-
paratos mittunt, qui per universas urbis
regiones proclamant, Ecclesiam quæ
Alexandriæ dicitur, incendio consumi.
Eâ re auditâ Christiani alius aliunde ac-
currunt, ut Ecclesiam servent. Tum
Judæi impetu in illos facti, eadem
faciunt, à suis quidem qui annulos often-
debant, manus abstinentes: Christia-
nos vero quotquot inciderant, ob-
truncantes. Orto mox die, hujus
sceleris auctores minime latuerunt.
Commotus ea re Cyrillus, cum ingenti
multitudine ad Synagogas Judæo-
rum profectus, sic enim vocantur eo-
rum oratoria: eas quidem ademit Judæis,
ipsos vero urbe expulit, facultates quoque
eorum diripi à plebe permittens. Ita-
que Judæi, qui jam inde ab Alexan-
driæ Macedonis temporibus urbem illam
incoluerant, tum nudi omnes ex ea
emigrarunt, & alii aliò dispersi sunt. Ex
his Adamantius quidam Medicinæ
Professor, Constantinopolim profec-
tus, ad Episcopum Atticum confugit:
cumque Christianorum religionem
professus fuisset, postmodum Alex-
andriam reversus, in ea urbe do-
milium fixit. At Præfectus Ale-
xandriæ Orestes hoc factum permo-
leste tulit, incredibili dolore affe-
ctus, quod tanta civitas repente tot
incolarum multitudine viduata esset.
Proinde rem gestam ad Imperato-
rem retulit. Sed & Cyrillus Judæo-
rum scelera principi per literas si-
gnificavit: atque interim reconcili-
andæ amicitie causâ internuntios ad
Orestem misit. Id enim populus Ale-
xandrinus ipsum facere compulerat.

Βασιλέως ἀρχὴν τῆς αἰῶνός τινος
ἐποπτεύειν αὐτὰς τὰς διαλύσεις κυρίως
ἐβέλετο ἀρπάσας ἐν τῷ ἱεροῦ δημοσίᾳ
τῷ θεῷ βασιλεὺς ἐπέβαλε τὸ γένος
κύριος, μεταπίμπει ἐν ἱερῶν πε-
τεύοντες, καὶ ὅσα εἰκός, εἰ μὴ παύσασθαι
χριστιανῶν σασάζοντες, διηπάλησε τὸ δὲ πᾶ-
σι τῶν ἱερῶν τῶν ἀπὸ τῆς αἰδομένης, φι-
λονηκότερον γένος, καὶ μηχανὰς ἐπενόησε
βλάβει τῶν χριστιανῶν, ὡς τὴν κορυφαίαν
αἰτίαν ὅτι ἐλαβήναι αὐτὸς τὸ ἀλεξάνδρειαν
χρυσίδην, διηγήσεται σιωπῆμα δὲ ὅτις ἐστὶν
βίσις, δακτυλὶς φόρεμα ἐν φοινίκῃ γένος
φλοῖς θαλλῶν, νυκτομαχίαν τῶν χριστιανῶν
ἐπενόησαν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, κηρύσσοντες
τὰ κλίματα τῆς πόλεως πᾶσι παρὰ τοὺς
βοῶντας, ὡς ἡ ἐπὶ νύκτος ἀλεξάνδρειαν ἐκ-
σία πύρι καὶ οἱ τὸ τὸ ἀκέραιες χριστιανῶν
ἄλλος ἀλλὰ χόθεν σιωπῆτες χεν, ὡς τὴν ἐκ-
σίαν ἐπισώθοντες, οἷτε ἱερῶν ἐν τῇ ἐπὶ
τῇ, καὶ ἀπέσφαθον, ἀλλήλων μὲν ἀπεχόμενοι,
δὲ κινῶντες ἐν δακτυλίοις τῶν παρὰ τοὺς πόλιν
τῶν χριστιανῶν ἀναίρετες, χρυσίδης ὅτις ἐστὶν
εἰς, ὅτις ἐλάτθανον οἱ τὸ ἀγῶνα ἐργασίαν
ἐφ' ὃ κινήσεις ὁ κύριος, σιωπῶντες πᾶσι
ἐπὶ τὰς σινογάγας τῶν ἱερῶν ἀπὸ τῶν
μυρῶν, ὅτις ἐν τῇ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ
τόπας, τὰς μὲν ἀφαιρείται ἐν τῇ ἐκ τῆς
τῆς πόλεως, καὶ τὰς ἐπὶ αὐτῶν διαπαρῶν
ὑπὸ τῇ πύλῃ ἀφείας οἱ μὲν ἐν ἱερῶν ἐν τῇ
ἀλεξάνδρειαν ὅτις μακεδόνες, χρεῖαν οἰκιστῶν
τὴν πόλιν, τότε αὐτῆς γυμνοὶ ἀπαιεῖς ἀπα-
νέστησαν, ὅτις ἀλλοὶ ἀλλὰ χεῖ διεσπάρσαν ἀ-
δαμάντιος ὅτις ἀπὸ τῶν λόγων ὅτις ἐστὶν
κωνσταντίνος πόλιν ὁρμήσας, καὶ τῇ ἐπὶ τῇ
πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς
διανίξιν, αὐτὸς ὑπὲρ τῆς χρεῖαν τὴν ἀλεξάνδρειαν
ᾤκησεν ὁ τοῖς τῶν ἀλεξάνδρειαν ἐπαρχος ὅτις
σης, σφόδρα ἐπὶ τῇ χρυσίδι ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς
πένθος μέγα ἐπὶ τῇ, τῇ καὶ τῇ πόλιν ἐπὶ
ἀρδῶν τῶν ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
τὰ χρυσίδι ἀνέφερε βασιλεὺς κύριος ὅτις
αὐτὸς τὰς ἱερῶν πλημμελείας γινώσκων
καθίστων βασιλεὺς, ἐδὲν ἡ πόλιν καὶ ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ὁρμήσας ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀλεξάνδρειαν αὐτὸν ποιεῖν καὶ τῇ καὶ τῇ

